

អនុក្រឹត្យលេខ ២៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី០៩/០៥/១៩៨៩
ស្តីពីការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រឱ្យធ្វើអាជីវកម្ម

ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋកម្ពុជា
- បានឃើញច្បាប់ស្តីពីអង្គការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ០៣ ក្រច ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៨២
- បានឃើញ ក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ០៧ក្រច ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែ កក្កដាឆ្នាំ១៩៨២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ច និងនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ និងបទបញ្ជា
- បានឃើញ ក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ៣៣ក្រច ចុះថ្ងៃទី៩ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល
- តាមសំណើរបស់ក្រសួងកសិកម្ម

សម្រេច

មាត្រា ១.

ការជួលដែននេសាទទឹកសាបនិងសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម ៖

១. ការជួលឡូត៍នេសាទត្រូវអនុវត្តដោយការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

២. ការជួលដែននេសាទដែលត្រូវការពារឱ្យធ្វើនេសាទសិប្បកម្ម ត្រូវកំណត់យកតាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ។

៣. ការជួលដែននេសាទសមុទ្រឱ្យធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍នេសាទ ដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រើត្រូវកំណត់តាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ឬតាមកម្លាំងសេសនៃមធ្យោបាយនេសាទ ។ ការជួលដែននេសាទនៅត្រង់ចំណុច២ និងចំណុច៣ ខាងលើនេះមិនអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

មាត្រា ២.

ប្រាក់ឈ្នួលដែននេសាទ ទឹកសាប និងសមុទ្រ ត្រូវបានគិតរួមបញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្មដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់លេខ២៣ ក្រច ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៨៥តែម្តង ។ នាយកដ្ឋាននិងការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងហើយនិងសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុងត្រូវមានភារកិច្ចសហការគ្នាទារថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទ និងប្រាក់ពន្ធគ្រប់ប្រភេទពីអ្នកនេសាទទាំងអស់តាមការកំណត់របស់រដ្ឋលើកលែងតែអ្នកនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

មាត្រា ៣.

ក្រៅពីឡូត៍នេសាទដែលក្រសួងកសិកម្មបានទុកឱ្យអង្គការនេសាទរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងសម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្ម និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសខាងជលផល ឡូត៍នេសាទនៅសល់ពីនេះត្រូវជួលឱ្យឯកជនធ្វើអាជីវកម្ម ដោយធ្វើការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ

មាត្រា ៤.

ដើម្បីដេញថ្លៃនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាសាធារណៈដោយបិទផ្សាយនៅនាយកដ្ឋានជលផល ការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុមមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង ស្រុក ឬខណ្ឌនិងឃុំ ឬសង្កាត់ដែលជាប់ឡូត៍នេសាទឱ្យអោយបានយ៉ាងតិច ៣០ថ្ងៃពេលដេញថ្លៃហើយត្រូវបញ្ជាក់ ៖

- ទីតាំងឡូត៍នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ
- ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញថ្លៃ

- ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន
- ទឹកនៃឯក និងពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃ

មាត្រា ៥.

ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅនៅមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាខេត្ត ក្រុង ហើយត្រូវស្ថិតនៅ ក្រោមការចាត់ចែងរបស់គណៈកម្មាធិការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទដែលចាត់តាំងឡើងដោយប្រធានគណៈកម្មា ធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុងហើយដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម:

១. ប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង សាមី ឬតំណាងជាប្រធាន
២. ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាង ជាអនុប្រធាន
៣. ប្រធានគណៈកម្មការផែនការខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៤. ប្រធានមន្ទីរហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ក្រុង ឬ តំណាង ជាសមាជិក
៥. ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៦. ប្រធានធនាគារខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៧. ប្រធានសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក
៨. ប្រធានការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

មាត្រា ៦.

ពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបលើកលែងតែកម្មាភិបាល និងយោធិករដ្ឋ មានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទនៅ ខេត្ត ក្រុងណាក៏បាន ។ អ្នកចង់ចូលដេញថ្លៃត្រូវដាក់ពាក្យសុំដេញថ្លៃធ្វើអាជីវកម្មឡូត៍នេសាទយ៉ាងយឺត បំផុត ១០ថ្ងៃ មុនពេលដេញថ្លៃនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានឡូត៍នេសាទដាក់ឱ្យដេញថ្លៃ ។

ពាក្យសុំខាងលើនេះត្រូវមានសំណុំលិខិតភ្ជាប់ជាមួយដូចខាងក្រោម ៖

១. ប្រវត្តិរូបសង្ខេបដែលត្រូវរដ្ឋអំណាចឃុំ ឬសង្កាត់បញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ ។
 ២. កិច្ចសន្យាគោរពឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងសៀវភៅបន្ទុក និង ក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទ ។
 ៣. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួនយ៉ាងតិច ១/៣ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ ដាក់ឱ្យដេញថ្លៃ ។
 ៤. កិច្ចសន្យាបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរឱ្យបានគ្រប់ចំនួន ២/៥ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបានយ៉ាងយឺត បំផុត ១៥ថ្ងៃក្រោយដេញថ្លៃ ។
 ៥. កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋនូវប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ និងសុខចិត្តបង់ពិន័យ ជូនរដ្ឋស្មើ៥០ភាគរយនៃប្រាក់លំអៀងរវាងថ្លៃដែលខ្លួនដេញបាន និងថ្លៃដែលដេញបានទាបជាងនៅ លើកក្រោយក្នុងករណីដែលដេញបានហើយ ៖
 - មិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ ។
 - មិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ ឱ្យបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ ។
 ៦. កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋទាំងអស់នូវប្រាក់ធានាស្ថាពរក្នុងករណីដែលខ្លួនមិនបានគោរព តាមកិច្ចសន្យា ឬបោះបង់ឡូត៍នេសាទចោលមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី២ទោះក្នុងលក្ខខណ្ឌក៏ដោយ ។ ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាងមានសិទ្ធិមិនអនុញ្ញាតឱ្យចូលដេញថ្លៃចំពោះជនណាដែល ៖
 - ធ្លាប់ដេញថ្លៃបានហើយ ហើយមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។
 - ធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល មានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬជាជនមិនរាងចាល ។
- ពីរករណីខាងក្រោមនេះត្រូវកំណត់តែក្នុងរយៈពេលពីរដូវនេសាទកន្លងមកទល់ពេលដេញថ្លៃ

ប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៧.

ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទមួយលើកៗ ត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេល ពីរដូវនេសាទជាប់គ្នា ។ ការកំណត់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដាក់ឱ្យដេញ និងការឱ្យថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ នេសាទរបស់អ្នកដេញថ្លៃនៅពេលដេញថ្លៃ គឺជាថ្លៃជួលឡូត៍ផង និងថ្លៃពន្ធអាជីវកម្មផងសម្រាប់ធ្វើឱ្យ អាជីវកម្មមួយដូវនេសាទ គឺដូវនេសាទទី១ ហើយដូវនេសាទទី២ បន្ទាប់ក៏ត្រូវអនុវត្តន៍ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដូច ដូវនេសាទទី១ ដែរ ។

មាត្រា ៨.

វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

នៅពេលចាប់ផ្តើមដេញថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទនីមួយៗ គណៈកម្មការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៥ត្រូវពិ និត្យសំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ ហើយត្រូវប្រកាសឈ្មោះអ្នកដេញថ្លៃដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូល ដេញថ្លៃចំពោះជនណាដែលបានបំពេញសំណុំលិខិតគ្រប់គ្រាន់និងត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងប្រកាសទីតាំងឡូត៍ នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ និងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ដាក់ឱ្យដេញ ។ វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តជាពីរ លើកដូចខាងក្រោម ៖

លើកទី១ ៖ ជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវឱ្យថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដោយសរសេរជាលេខនឹង លាយលក្ខណ៍អក្សរក្នុងស្រោមសំបុត្របិទជិត ហើយជនណាហ៊ានឱ្យថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់ឱ្យ ដេញត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលដេញថ្លៃលើកទី២ ។

លើកទី ២ ៖ ការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ដោយអុជទៀនដែលអាចឆេះក្នុងរយៈពេលពី ៣នាទី ដល់៥ នាទីក្នុងទៀនមួយជាបន្តបន្ទាប់ហើយជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវឱ្យថ្លៃផ្ទាល់មាត់ដោយឡើងថ្លៃ មួយយ៉ាងតិចបំផុតត្រឹម៥.០០០រៀល ចាប់ពីថ្លៃដែលខ្ពស់ជាងគេនៅលើកទី១ ឡើងទៅ ។

ក. ទៀនទី១ ៖ ជនដែលបានដេញថ្លៃ នៅមុនពេលទៀនទី១ រលត់នោះត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូល ដេញថ្លៃនៅទៀនទី២ ។ ចំពោះជនដែលមិនបានឱ្យថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី២ ទៀត ។

ខ. ទៀនទី២ ៖ ជនដែលបានឱ្យថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី១នោះ អាចអនុញ្ញាតឱ្យចូលដេញថ្លៃនៅ ទៀនទី៣ ។ ចំពោះជនដែលមិនបានឱ្យថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនឱ្យចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី៣ ទៀតទេ ។

គ. ទៀនទី៣ ៖ ជនណាដែលហានឱ្យថ្លៃខ្ពស់មុនពេលទៀនរលត់ ខ្ពស់ជាងថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀន ទី១ ទៀនទី២ និងខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី៣ នោះគណៈកម្មការត្រូវប្រកាសថាជននោះដេញថ្លៃបានជា បណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការពិនិត្យ និងសម្រេចពីក្រសួងកសិកម្ម ។

ក្នុងករណីឱ្យថ្លៃជាប់មាត់គ្នានៅពេលទៀនទី៣រលត់ គណៈកម្មការត្រូវឱ្យដេញថ្លៃផ្ទាល់មាត់សារជា ថ្មីដោយចាប់អុជទៀនទី១ ឡើងវិញ ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវឱ្យថ្លៃពីថ្លៃដែលជាប់គ្នានោះឡើងទៅ ។

មាត្រា ៩.

ជនដែលត្រូវបានប្រកាសថាដេញថ្លៃបានជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរដោយគិតរួម ទាំងប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នផង ឱ្យបានគ្រប់ចំនួន២/៥ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបាន ។ ប្រាក់ធានា ស្ថាពរនេះ សម្រាប់ធានាលើការគោរពកិច្ចសន្យា ហើយអាចផ្ទេរប្រាក់នេះបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍បង្គាប់នៅចុង រដូវនេសាទទី២តែម្តង ។

មាត្រា ១០.

គ្រប់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ និងកំណត់ហេតុនៃការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទនីមួយៗព្រមទាំង បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងកសិកម្មជាបន្ទាន់ដើម្បីពិនិត្យនិងសម្រេច ។

ក្រសួងកសិកម្មត្រូវចេញសេចក្តីសម្រេចក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹម ៤៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ ។

មាត្រា ១១.

ត្រូវទុកជាអសារឥតការគ្រប់ការដេញថ្លៃបាន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម ៖

១. ការដេញថ្លៃឡើងដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ ឬដេញថ្លៃខុសពីសេចក្តីបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ។

២. មានភស្តុតាងថាអ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះបានយុបយិតជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ឬមានកលល្បិចធ្វើឱ្យការដេញថ្លៃនោះមានថ្លៃថោក ចាប់ពីពេលដេញថ្លៃរហូតដល់មុនពេលចេញសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

៣. អ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះមិនបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរឱ្យបានគ្រប់ចំនួនក្រោយពេលដេញថ្លៃ១៥ថ្ងៃ ។

៤. អ្នកដេញថ្លៃបានរួចហើយបានបោះបង់ឡើងនេសាទចោល នៅមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី២។

ក្នុងករណីខាងលើនេះត្រូវរៀបចំដេញថ្លៃឡើងនោះសារជាថ្មី ក្រោយពីបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងចំនួន ១៥ថ្ងៃ ។ អ្នកចង់ដេញថ្លៃត្រូវដាក់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃយ៉ាងយឺតបំផុត ២ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃ ។

មាត្រា ១២.

ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នត្រូវរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ ក្នុងករណីដែលជនណាដេញថ្លៃបានហើយមិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ និងលើសៀវភៅបន្ទុក ឬមិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរឱ្យបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល១៥ ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃបាន ។ ប្រាក់ធានាស្ថាពរក៏ត្រូវរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ដែរ ក្នុងករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី ៤នៃមាត្រា ៤នៃមាត្រា ១១ ខាងលើឬមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១៣.

ជនដែលដេញថ្លៃឡើងនេសាទបានជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ មិនអនុញ្ញាតឱ្យចូលដេញថ្លៃឡើងនេសាទផ្សេងទៀតទេ ។

ចំពោះជនដែលមិនទាន់ដេញថ្លៃបាន អាចអនុញ្ញាតឱ្យចូលដេញថ្លៃឡើងផ្សេងទៀតបានក្នុងករណីដែលជននោះបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នខ្ពស់ជាងឬស្មើប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួន ១/៣ នៃថ្លៃឈ្នួលឡើងនេសាទដែលដាក់ឱ្យដេញថ្លៃ ។

ការអនុញ្ញាតខាងលើនេះអនុវត្តចំពោះតែជនណា ដែលបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ននៅខេត្តក្រុងដែលមានឡើងនេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៤.

ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនដែលដេញថ្លៃពុំបាន ត្រូវប្រគល់ជូនវិញជាបន្ទាន់នៅពេលជននោះបានបង្ហាញបង្កាន់ដៃនៃប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន និងលិខិតបញ្ជាក់ពីគណៈកម្មការដេញថ្លៃឡើងនេសាទថាជននោះពិតជាដេញថ្លៃពុំបានមែន ។

មាត្រា ១៥.

នៅពេលដេញថ្លៃបើមានឡើងខ្លះដែលគ្មានជនណាហ៊ានឱ្យថ្លៃតាមឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់ឱ្យដេញ គណៈកម្មការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដាក់ឱ្យដេញសារជាថ្មី ដោយបន្ថោកជាងមុននិងកំណត់ពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃសារជាថ្មី ដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេលយ៉ាងឆាប់បំផុត ត្រឹម១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃនោះ ដោយត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងក្នុងពេលនោះភ្លាមហើយមិនបាច់បិទផ្សាយជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ទេ ។ បើការដេញថ្លៃលើកក្រោយនេះ នៅតែគ្មានជនណាហ៊ានអោយថ្លៃ

តាមផ្ទៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់ឱ្យដេញទៀតនោះ ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផលឱ្យធ្វើកិច្ចសន្យាជួល ឡូត៍នេសាទជូនអ្នកនេសាទតាមផ្ទៃព្រមព្រៀង ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រសួងកសិកម្មដោយមិន បាច់ធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤នឹងមិនបាច់អនុវត្តការដេញផ្ទៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ឡើយ ។

មាត្រា ១៦.

អង្គភាពនេសាទរដ្ឋដែលត្រូវបានក្រសួងកសិកម្មសម្រេចប្រគល់ឡូត៍នេសាទអោយធ្វើអាជីវកម្ម និង សិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រខាងជលផលនោះ ត្រូវបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទជូនរដ្ឋតាមការ កំណត់របស់ក្រសួងកសិកម្ម និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៧.

អ្នកដែលដេញផ្ទៃឡូត៍នេសាទបានហើយ ក្រោយពីមានសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រសួងកសិកម្មអាច យកផ្នែកមួយចំនួននៃឡូត៍ដែលមានទិន្នផលសរុបមិនលើសពី៥០%នៃទិន្នផលឡូត៍ទាំងអស់ដែលជន នោះមិនអាចមានលទ្ធភាពធ្វើអាជីវកម្ម ទៅជួលឱ្យអ្នកដទៃទៀតបានតាមផ្ទៃព្រមព្រៀងដោយធ្វើកិច្ច សន្យា ។

ការជួលខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការដេញផ្ទៃបានឡើយទោះបីជាដេញផ្ទៃតាមវិធីណាក៏ដោយ ។អ្នកជួលបន្តអាចធ្វើអាជីវកម្មនេសាទបានលុះត្រាកិច្ចសន្យាខាងនេះ ត្រូវបានចុះទិដ្ឋាការពីការិយាល័យ ជលផលខេត្ត ក្រុង និងពីនាយកដ្ឋានជលផល ។

ក្នុងករណីដូចខាងលើនេះ ជនដែលដេញផ្ទៃបាននៅបាននៅតែទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចសន្យាដែល ។

មាត្រា ១៨.

អង្គភាពនេសាទរដ្ឋ ឬជនដែលបានទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទដោយមានលិខិត អនុញ្ញាតរួចហើយនោះ មានសិទ្ធិឃាត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវវត្ថុតា និងជនល្មើសដែលចូលលួចធ្វើអាជីវ កម្មនេសាទ ឬលួចកាប់ព្រៃលិចទឹកនៅក្នុងនាទីឡូត៍នេសាទដែលអង្គភាព ឬជននោះកាន់កាប់ ។ បន្ទាប់ មកត្រូវបញ្ជូនជនល្មើស និងវត្ថុតាងជាបន្ទាន់ទៅកម្មាភិបាល បុគ្គលិកជលផលដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅជិត នោះដើម្បីចុះពិនិត្យ និងធ្វើកំណត់ហេតុ ។

វត្ថុតាងដែលជាផលនេសាទ ត្រូវប្រគល់ជូនអង្គភាពនេសាទ ឬជនដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ឡូត៍ នេសាទនោះវិញ ។

ករណីដូចខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតឱ្យអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅក្នុងរយៈ ពេលបិទនេសាទលើឡូត៍នេសាទនោះទេ ។

មាត្រា ១៩.

ក្នុងករណីឡូត៍នេសាទជាឡូត៍ដោយចាប់កូនត្រីប្រា ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម ៖

- ១. ការដេញផ្ទៃឡូត៍នេសាទមួយលើកៗ ត្រូវបានកំណត់សម្រាប់ឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈ ពេលតែមួយរដូវនេសាទ ។
- ២. ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទ ដែលបានកំណត់ដាក់ ឱ្យដេញផ្ទៃ ។
- ៣. ប្រាក់ធានាស្ថាពរត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដេញបាន ។

ក្រៅពីលក្ខខណ្ឌទាំង៣ខាងលើនេះត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យ នេះដូចឡូត៍នេសាទផ្សេងៗទៀតដែរ ។

មាត្រា ២០.

ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ សិប្បកម្មទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញឱ្យបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសម្រេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្មនេសាទដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍សម្ភារៈនេសាទព្រមទាំងទឹកនៃឆ្នេរ និងពេលវេលាដែលធ្វើនេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំរឿងលិខិតដូចខាងក្រោម ៖

១. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែលនេសាទដែលត្រូវការពារ សម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មក្នុងមួយរដូវនេសាទ ។

២. កិច្ចសន្យាគោរពឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់នាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង អាចឱ្យធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ២១.

ក្រៅពីការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រទាំងអស់អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញឱ្យបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសម្រេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍ និងសម្ភារៈនេសាទទាំងទឹកនៃឆ្នេរ និងពេលវេលាដែលធ្វើនេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទ ឬ នាយកដ្ឋានជលផលដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំលិខិតដូចខាងក្រោម ៖

១. បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ សម្រាប់ធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។

២. លិខិតអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ទូក ឬកាណូត ។

៣. កិច្ចសន្យាគោរពឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ នាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងអាចឱ្យធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ២២.

ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវការពារនៅទឹកសាប និងដែននេសាទសមុទ្រត្រូវបានគិតបញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្មតែម្តងដោយយកតាមតារាងកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារនៅទឹកសាប និងតារាងតម្លៃថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ដូចមានឯកសារឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយ ។

ការយកថ្លៃឈ្នួលត្រូវគិតចេញជាថ្លៃសរុបនៃផលនេសាទដែលបានកំណត់ក្នុងតារាងនេះ ដោយផ្អែកលើថ្លៃផលនេសាទដែលរដ្ឋបានកំណត់ ។

ចំពោះជនបរទេសដែលបានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ឱ្យធ្វើអាជីវកម្មនេសាទការយកថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់តាមការព្រមព្រៀងក្នុងកិច្ចសន្យាដោយឡែករវាងនាយកដ្ឋានជលផល និងភាគីបរទេស ។

មាត្រា ២៣.

ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទគ្រប់ប្រភេទត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម ៖

១. សម្រាប់ពន្ធអាជីវកម្មដែលត្រូវបង់ជូនសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុង ចំនួន ៥% ។

២. សម្រាប់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវបង់ជូននាយកដ្ឋាន ឬ ការិយាល័យជលផលខេត្តក្រុង

ចំនួន៩៥% ។

មាត្រា ២៤.

ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ ចំណុច ២ ត្រូវបានធ្វើបែងចែកដូចខាងក្រោម ៖

១. សម្រាប់ចំណូលថវិកាខេត្ត ក្រុងចំនួន ៤០% ក្នុងនោះត្រូវបែងចែកជូនការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងសម្រាប់កិច្ចសន្យាថែរក្សាការពារ និងរៀបចំដែននេសាទចំនួន ៥% ។

២. ចំណូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០% ក្នុងនោះក្រសួងដែនការ និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវគ្រោងទុកចំនួន ១០%ជូននាយកដ្ឋានជលផលសម្រាប់កិច្ចថែរក្សា ការពារ និងរៀបចំដែននេសាទ ។

ចំពោះចំណូល៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ២៥.

ប្រាក់ពិន័យនិងប្រាក់លក់វត្ថុតាងត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម ៖

១. បង់ចូលថវិកាខេត្ត ៤០%

២. បង់ចូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០%

ចំពោះចំណូល ៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ២៦.

ជនទាំងឡាយដែលមានស្នាដៃក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសជលផល ត្រូវបានសរសើរជូនរង្វាន់ ។

ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវកំណត់ថវិការដ្ឋ ដើម្បីជូនរង្វាន់ចំពោះអ្នកមានស្នាដៃ និងអ្នកផ្តល់ព័ត៌មានចំនួន ១០% នៃប្រាក់ដែលបានពីបទល្មើស ។

មាត្រា ២៧.

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៨.

ឧទ្ធកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ នឹងគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ២៩.

អនុក្រឹត្យនេះមានអានុភាពគតិយុត្តិចាស់ពីថ្ងៃប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៨៩

ជ.ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា

ជា សុទ្ធ